

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3874/2556

พนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์โจทก์ นายอำนวย นรินทร์รัมย์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 337, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 391, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะเกิดเหตุ ร้านเสริมสวยของผู้เสียหายที่ 1 ยังเปิดให้บริการอยู่ ประชาชนทั่วไปรวมทั้งจำเลยทั้งสองมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ ไม่ถือเป็นเคหสถาน ดังนั้น การที่จำเลยทั้งสองกับพวกเข้าไปในร้านดังกล่าวแล้วร่วมกันพยายามกระชอก และใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายทั้งสอง จึงไม่เป็นความผิดฐานบุกรุกเคหสถาน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 337, 362, 364, 365, 391 จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 วรรคสอง (1) ประกอบมาตรา 80, 391 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานพยายามกระชอกทรัพย์ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี 4 เดือน ทางนำสืบของจำเลยที่ 1 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 8 เดือน ข้อหาอื่นในท้าย ยกฟ้องโจทก์ในส่วนของจำเลยที่ 2 โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 วรรคสอง (1) ประกอบมาตรา 80, 365 (2) ประกอบด้วยมาตรา 364, 391 ประกอบมาตรา 83 เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่น อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 2 มีผู้ลงมือใช้กำลังประทุษร้ายและขู่เข็ญจะทำอันตรายต่อชีวิตของผู้เสียหายทั้งสองโดยตรง จึงให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ลดหลั่นลงจากโทษของจำเลยที่ 1 ให้จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 8 เดือน ทางนำสืบของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณานับเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 8 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน จำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยทั้งสองฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 หรือไม่ ที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่า จำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 2 ชื้อสลากกินรวบและถูกรางวัล จำเลยที่ 1 จึงเข้าใจและเชื่อโดยสุจริตเช่นชาวบ้านทั่ว ๆ ไปว่าตนเองจะได้รับเงินที่ถูกสลากกินรวบ จำเลยที่ 1 มีเจตนาเพียงหวังถามเงินค่าสลากกินรวบ กับถือได้ว่าการเข้าไปในเคหสถานของผู้เสียหายที่ 1 โดยมีเหตุอันสมควร และจำเลยที่ 2 มิได้แบ่งหน้าที่กันทำในลักษณะตัวการร่วมนั้น เห็นว่า การที่จำเลยทั้งสองซื้อสลากกินรวบจากผู้เสียหายที่ 1 จำเลยทั้งสองยอม

ทราบเป็นอย่างดีว่าเป็นการกระทำซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4 วรรคสอง, 12 (1) และไม่ก่อให้เกิดหนี้ในอันที่จะสามารถบังคับกันได้ตามกฎหมาย ยิ่งกว่านั้น แม้หากเป็นหนี้ที่ขอบด้วยกฎหมายและลูกหนี้ไม่ยอมชำระหนี้ เจ้าหนี้ยังหาได้มีสิทธิที่จะทวงถามด้วยการข่มขืนใจให้ลูกหนี้ยอมชำระหนี้โดยการใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตของลูกหนี้ไม่ จึงไม่มีเหตุที่จะให้จำเลยที่ 1 เข้าใจหรือเชื่อโดยสุจริตได้เลยว่าจำเลยที่ 1 มีสิทธิที่จะบังคับและข่มขู่ให้ผู้เสียหายที่ 1 ยอมชำระเงินค่าสลากกินรวบให้แก่จำเลยที่ 1 ด้วยการ ใช้กำลังประทุษร้ายและขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตของผู้เสียหายที่ 1 เช่นนั้นได้ แต่เมื่อผู้เสียหายที่ 1 ไม่ได้ยอมที่จะให้เงินแก่จำเลยที่ 1 การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการพยายามกรรโชก สำหรับจำเลยที่ 2 เป็นผู้ติดต่อซื้อสลากกินรวบจากผู้เสียหายที่ 1 หลังทราบ่ว่าสลากถูกรางวัลได้โทรศัพท์ทวงเงินค่าสลากกินรวบจากผู้เสียหายที่ 1 ครั้นผู้เสียหายที่ 1 แจ้งว่าเงินรางวัลมีจำนวนมากเจ้ามือจะขอจ่ายเพียงครั้งเดียวก่อน ก็ได้ความจากคำเบิกความของผู้เสียหายที่ 1 ว่า ในคืนวันที่ 16 ตุลาคม 2551 จำเลยที่ 2 โทรศัพท์ข่มขู่ว่าจะพาเจ้าพนักงานตำรวจจากจังหวัดขอนแก่นไปจัดการผู้เสียหายที่ 1 เพื่อเอาเงินค่าสลากกินรวบให้ครบ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติการณ์ที่ต่อมาวันรุ่งขึ้นจำเลยที่ 2 ไปที่ร้านของผู้เสียหายที่ 1 โดยมีจำเลยที่ 1 และพวกอีกถึง 5 คน ไปด้วย ย่อมแสดงชัดว่าเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 2 รู้เห็นโดยมีเจตนาที่จะร่วมกับจำเลยที่ 1 และพวกไปขู่เข็ญกับ ใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อทวงถามเงินค่าสลากกินรวบจากผู้เสียหายที่ 1 มาตั้งแต่แรก มิใช่เป็นเรื่องที่จำเลยที่ 1 กระทำไปเองเพียงลำพัง คดีฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 ในการพยายามกรรโชก และใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายทั้งสองโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย แต่สำหรับความผิดฐานร่วมกันบุกรุกโดยไม่มีความผิดอันสมควรนั้น ได้ความว่า ขณะเกิดเหตุร้านเสริมสวยของผู้เสียหายที่ 1 ยังเปิดให้บริการอยู่ ประชาชนทั่วไปรวมทั้งจำเลยทั้งสองมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ ไม่ถือเป็นเคหสถาน ดังนั้น การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงไม่มีความผิดฐานบุกรุกเคหสถานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 364 ฎีกาข้อนี้ของจำเลยทั้งสองฟังขึ้นบางส่วน ส่วนที่จำเลยทั้งสองฎีกาในประการสุดท้ายขอให้ลงโทษในสถานเบาและรอกการลงโทษ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 กำหนดโทษเหมาะสมแล้ว ไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงแก้ไขโทษให้เบาลง แต่การที่ผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งเป็นฝ่ายเจ้ามือรับกินรับใช้รับแทงพนันสลากกินรวบจากจำเลยที่ 2 แล้วบ้ายเบี่ยงการจ่ายเงินรางวัล ถือว่ามีส่วนกระทำความผิดกฎหมายอยู่ด้วย ทั้งการที่จำเลยทั้งสองร่วมกันขู่เข็ญและใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายทั้งสองด้วยการตบศีรษะมิได้รุนแรงมากนัก เพราะมิได้ใช้อาวุธและไม่ถึงกับเป็นเหตุให้ผู้เสียหายทั้งสองเกิดอันตรายแก่กาย รวมทั้งมิได้มีการทุบทำลายทรัพย์สินในร้านเสริมสวย แสดงว่าจำเลยทั้งสองยังเกรงกลัวต่อกฎหมายอยู่บ้างและสามารถที่ระงับยับยั้งซึ่งใจได้ในระดับหนึ่ง มิใช่เป็นการลุแก่อำนาจหรืออำนาจบาตรใหญ่แล้ว ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนักแก่ผู้เสียหายทั้งสองจนเกินสมควรไปมาก เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองเคยรับโทษจำคุกหรือเคยประพฤติดุคเช่นนี้มาก่อน จึงเห็นสมควรปรานีโทษให้แก่จำเลยทั้งสอง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ไม่รอกการลงโทษให้แก่จำเลยทั้งสองนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อนี้ฟังขึ้น แต่เพื่อให้จำเลยทั้งสองเช็ดหลาบจึงให้ลงโทษปรับอีกสถานหนึ่งด้วย พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดและปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสองตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 8,000 บาท และปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 4,000 บาท อีกสถานหนึ่ง ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 4,000 บาท และปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 2,000 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้

กำหนด 2 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยทั้งสองฟัง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

วิรุฬห์ แสงเทียน · ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี · วรงค์พร จิระภาค

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3874/2556>